

Jak sluníčko chtělo spát

Ludmila Lujková, "Pohádky pod peřinku"

Milé děti, jsem tady já, vaše Vyprávěnka, s pohádkou pod peřinku. Už končí den a vy jdete spinkat. Položte si hlavičky na své krásné polštářky a schovejte si nožičky pod peřinku, aby vám bylo teploučko. Budu vám vyprávět pohádku odpředu pozpátku.

Bylo jednou jedno nebíčko, na nebíčku svítilo a hrálo sluníčko Žluťásek. Také tam pluly mraky, měly krásné modré, bílé fraky. Když se ukládal den ke spánku, měsíček Čeníšek vykukoval ze svého domečku a pobrukoval si písničku. "Slunce, sluníčko, jdi spát. Já budu lidem a zvířátkům svítit do oken. Až nastane zase den, půjdu spát, abys mohlo, sluníčko, hrát."

Tak to bylo každý den. Jenže, jenže milé děti, co se stalo. Měsíček Čeníšek jednou večer svítil, a tu uviděl na paloučku krásnou a veselou vílu Kopretinku tancovat. Z nebíčka seskočil a s vílou Kopretinkou si poskočil, a tancoval a tancoval, až se mu zatočila hlava, a najednou bum bác a sebou plác do studánky Hlubánky. Víla Kopretinka si toho ani nevšimla a utíkala spinkat do kopretinkové trávy.

Ráno sluníčko Žluťásek vstalo, hrálo a šimralo paprsky všechny lidičky, zvířátka a kytičky - den celíčký. Sluníčko Žluťásek po celodenní práci bylo unavené a chtělo už jít spát za Sluníčkový kopec do svého domečku, ale měsíček Čeníšek nikde. Sluníčko Žluťásek volalo: "Haló, haló, měsíčku Čeníšku, už je tvůj čas svítit." Nic, jenom ticho a klid. Sluníčko Žluťásek si dávalo mnoho otázek: "Kde je měsíček? Spinká? Nebo si dělá legraci?"

Sluníčko Žluťásku uslyšel mráček Chytráček. "Sluníčko Žluťásku, já ti pomůžu měsíčka Čeníška hledat." Jak řekl, udělal. Plul, plul a plul k domečku měsíčka Čeníška. Zaklepal ťuky ťuk, ťuky ťuk, ale v chaloupce bylo ticho tichoucí. Mráček Chytráček otevřel dveře a zjistil, že měsíčková postýlka je ustlaná. Měsíček čeníšek vůbec doma nebyl. Zavřel dveře od chaloupky a pluje dál.

Co je to za křik? Mráček Chytráček se sklonil a vidí na zemi lidičky, zvířátka a jejich mláďátka, jak se dívají na nebíčko a prosí, aby vyšel měsíček Čeníšek, jinak že nemohou spát, a že sluníčko vypije všechny rybníčky, potůčky, řeky, a zvířátka budou mít hlad, protože sluníčka žár spálí kytičky, trávu, stromy, ovoce a zeleninu, kde je mnoho vitamínů.

Mráček Chytráček zavolał na pomoc kamaráda mraka Mračouna. "Mračoune, prosím, přikryj sluníčko Žluťásku, ať nespálí všechno na zemi. Já pluji hledat měsíčka Čeníška. Ještě se zeptám mráčka Pozorováčka, zda ho neviděl."

"Mráčku Pozorováčku, neviděl jsi měsíčka Čeníška?"

"Ano, ano, věru - starou belu, viděl, co děláš takovou melu? Táhle, ve studánce Hlubánce na Kopretinovém paloučku, a už mě nech spát, broučku."

Mráček Chytráček si hned, milé děti, věděl rady. Poprosil sluníčko Žluťásku, aby natáhlo ke studánce Hlubánce své paprsky. "Měsíčku Čeníšku, chyť se paprsků, sluníčko Žluťásek tě vytáhne zpět k nám." Měsíček Čeníšek udělal chňap, ááááá šup - a už se houpá na nebíčku!

Měsíček Čeníšek poděkoval všem - sluníčku Žluťásku, mráčku Chytráčku, mráčku Pozorováčku a také mraku Mračounovi. Byl celý šťastný, že může svítit na nebíčku pro všechny lidičky, zvířátka a jejich mláďátka. Od této příhody - nehody už nelumpací a hledí si svého.

Podívejte se děti na nebíčko, jestli tam měsíčka Čeníška uvidíte. Pošlete mu pusinku na dobrou měsíčkovou noc.

Byl tam nebíčkový kopec, na tom kopci měsíčkový zvonec, na ten zvonec měsíček zazvonil, bim bam, houpou hou, pohádky plují měsíčkovou oblohou - houpou hou, houpou hou...

Krásné měsíčkové hajánky.